

[Forsvarsministeren]

miet råder i dag ikke over et egentligt auditorium, hvor forelæsninger og andre arrangementer kan gennemføres for en større kreds af elever. Ved at anvende en af de frigjorte bygninger vil man uden større udgifter kunne indrette et auditorium. Alternativet hertil vil være enten nybyggeri eller ombygning af en af de eksisterende bygninger på kaserne, og her taler vi jo om udgifter, som i givet fald ville løbe op i ekstra millionbeløb for forsvaret.

Jeg vil endelig nævne, at det er planen at flytte Forsvarets Forvaltningsskole til Østerbrogades Kaserne, bl.a. for at få en samordning med uddannelserne ved Forsvarsakademiet og en mere effektiv udnyttelse af fælles lærerkræfter.

Også hjemmeværnet er blandt brugerne af Østerbrogades Kaserne, og det er hensigten at trække flere af hjemmeværnets depoter i Københavnsområdet ind på kaserne for herved at bringe hjemmeværnets våben og andet udstyr ind på et bevogtet område.

Samtidig med de ovennævnte forhandlinger om en ny lejekontrakt med et nyt teaterselskab fremsatte en lang række teatre, institutioner og andre over for forsvaret ønsker om at leje lokalerne, og det er således ikke alene – sådan som det kunne tydes af hr. Pelle Voigts indledende betragtninger – Østerbro Kulturforsyning, der har vist interesse for området. Af en række af henvendelserne fremgår det, at ønskerne i vid udstrækning er baseret på, at ansøgerne tror, at der er tale om fuldstændig fikst og færdigt indrettede teaterbygninger, der er umiddelbart klar til at tages i brug. Det er ikke korrekt, idet den tidligere lejer jo aldrig, som det var forudsat, fik gennemført sine planer og indretningen fuldt ud og i øvrigt har tilkendegivet, at alt teaterudstyr vil blive fjernet, således at kun de egentlige bygninger tilbageleveres.

Jeg kan godt forstå, at lokale grupper kan være interesserede i at overtage disse bygninger, og derfor har vi da også ladet undersøge, om der i Københavnsområdet fandtes andre bygninger, som forsvaret eventuelt kunne leje ud, men dette har desværre ikke været tilfældet. Jeg må derfor fastholde, som jeg sagde indledningsvis, at forsvaret selv skal bruge bygningerne, og at der er tale om en rent administrativ afgørelse, der er truffet

på grundlag af en omhyggelig analyse af forsvarets egne lokalebehov.

Forhandling

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal takke ministeren for hans besvarelse og knytte nogle, synes jeg, helt afgørende nødvendige kommentarer til besvarelsen.

Jeg har allerede været inde på spørgsmålet om nødvendigheden af at rejse denne forespørgsel, så det skal jeg ikke gøre mere ud af. Men jeg skal påpege, at der jo, da der i sin tid blev indgået en lejekontrakt om Parkteatret, var enighed om at lade denne lejekontrakt løbe i hvert fald frem til udgangen af 1987. Og selv om man i 1986 og i 1985 måtte have været klar over, at indehaveren af det børneteater, der på daværende tidspunkt udnyttede området, ikke var i stand til at forelægge ordentlige regnskaber for det offentlige og ikke var i stand til at betale sine gældsposter, så fortsatte ministeriet alligevel meget langmodigt en serie forhandlinger med indehaveren frem til udgangen af september 1986. Så længe var det altså Forsvarsministeriets opfattelse, at disse lokaler skulle bruges til teatervirksomhed og anden kulturel virksomhed.

Men da det så stod klart, at netop denne ene person, som altså på grund af vanskeligheder med regnskabsafklæggelse osv. ikke kunne fortsætte teatervirksomheden, ikke på nogen måde kunne sættes i stand til at fortsætte arbejdet på kaserens område, vendte ministeriet i løbet af meget, meget kort tid 180°, og i løbet af kun fire måneder, hvilket er en utrolig hast, når man sammenligner med det tempo, der ellers lægges for dagen i Forsvarsministeriet og i Forsvarskommandoen, fik man så udarbejdet en plan, der havde til formål at vise, at disse lokaler nødvendigvis pludselig måtte anvendes til militære formål, og man udviklede en række nye påtrængende behov, der skulle nødvendiggøre disse lokalers inddragelse.

Et af de krav, der har spillet en central rolle i denne forbindelse, er kravet om et auditorium til Forsvarsakademiet. Det har spillet, vil jeg tilføje, en forbløffende central rolle, og derfor var det så meget desto mere ubehageligt ved forsvarsudvalgets besøg på Østerbrogades Kaserne at få konstateret, at der faktisk eksisterer auditoriefaciliterer på